

början saknas; mellan 2 **a** och 3 **u** synas på träsnittet två hst; 8 **m**; 19 **e**; 28 **a**; 35 **i**; 47 **i** saknas; 52 **a**; 56 **n** ser ut som sk; 57 **s** och följande sk saknas.

Mansnamnet *Rauðr* förekommer också i L 314 Bro kyrka, Uppland och Ög 104. Namnet, som ursprungligen har varit ett binamn (adj. fsv. *rødher*), förekommer över hela Norden. Även den svaga formen finnes i en runinskrift (Ög 23). — Skrivningen **sikat** åsyftar säkerligen det i runinskrifter ofta belagda namnet *Sigvatr*, se Sö 317. Skrivningen utan **u** förekommer flera gånger, se t. ex. U 67, 128, 144, 152, 180.

Isl. *mágr*, fsv. *magher* betyder »manlig frände i följd af giftermål», måg, svärson, sväger. Ordet förekommer relativt ofta i runinskrifter, se U 18.

U 245 har många drag, som äro utmärkande för mästaren Visäte: **s**- och **t**-runorna ha svensk-norsk form; diftongen *æi* tecknas **ei**, med all sannolikhet här både i **reisa** och **stein**; formen **kop** med **o**-runa; prep. skrives **efta**. Ordföljden **efta · mak sin · sikat** är också karakteristisk. Korset med inskrift på korsarmen och ornamentiken i sin helhet tala också för att Visäte har ristat stenen.

246. Mällösa, Vallentuna sn.

Pl. 153.

Litteratur: D 2:110. UFT h. 3 (1873), s. 87; E. Brate, Anteckningar 1908 (ATA).

Äldre avbildningar: R. Dybeck, a. a.; Brate foto av avklappning (ATA).

Runstensfragmentet sitter insatt i en källarmur under den södra byggnaden vid stora Mällösa, inne i källarsvalen i den yttre muren. Detta hus var tidigare huvudbyggnaden.

Dybeck anger ett runstensfragment som »nyfunnet». »Runstensstycket är i en gammal källarmur.»

Granit. Höjd 0,37 m., bredd 0,68 m.

Inskrift:

- **ia · - n · eftir · h!**

... *æftir H* ...

»... efter H ...»

Till läsningen: Inskriften är på grund av sin placering svårläst. Av runan 1 synes blott stavens fot; efter 3 **a** synes ett kort lodrätt streck, som kan vara ett sk, eller möjligen rest av en hst. Runan 4 är skadad, troligen **a** eller **k**; 8 **t** har bst endast t. v. om hst. Runan 12 gör intryck att vara **l**. — Dybeck: ... **ain · iftir · hu** ... — Brate: 4 **p**; 12 **l**: »kännestreck på **l** är rätt långt, det räcker till slingans mitt men det förefaller icke kunna hava varit kännestreck till **u**, enär dettas fortsättning till nedre slinglinien borde ha varit synlig och stenen icke förefaller nött. Man väntar **u**, och om **u** åsyftas, har ristningen av dess kännestrecks nedre hälft underlåtit.» — Säve (UFT) översätter inskriften efter Dybecks läsning: »... (resa st)en efter Hu- ...»

247. Lilla Mällösa, Lotteräng, Vallentuna sn.

Pl. 155.

Litteratur: B 57, L 466. J. Bureus, F a 6 s. 172 n:r 51 (Rhezeliuss), F a 5 n:r 454, F a 1 s. 100; M. Aschaneus, F b 18 s. 179; Ransakningarna 1667—84; J. Peringskiöld, F l 5:1, n:r 9, Monumenta 3, bl. 169; O. Celsius, SR 2, s. 105, 607; UFT h. 3 (1873), s. 86; E. Brate, Anteckningar 1908, 1909 (ATA), Svenska runristare (1925), s. 90.

Äldre avbildningar: Aschaneus, teckning a. a.; Peringskiöld, teckning (i F l 5:1); Hadorph och Peringskiöld, träsnitt (i Peringskiölds Monumenta och B 57); Brate foto 1909 (ATA).